

# РЕШЕНИЕ

№ 1311

гр. София, 13.01.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в**  
публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгения Иванова**

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9077** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).  
Образувано е въз основа на Решение № 9427/12.08.2024 г., постановено по адм. д. № 4438/2024 г. по описа на ВАС, с което е отменено Решение № 148/05.01.2024 г., постановено по адм. д. № 3342/2023 г. по описа на АССГ, отменящо Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за Кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/6962 от 19.01.2023 г. на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която за кампания 2019 г. по схемите, базирани на площ, администрирани съгласно чл. 19 от Регламент № 640/2014 г. на Комисията, на М. А. М. е наложена санкция за бъдещ период в размер на 17 747.81 лв., като делото е върнато за ново разглеждане от АССГ, при спазване на указанията, дадени то ВАС.  
В първоначалната жалба се твърди, че актът, в обжалваната му част е незаконосъобразен, поради съществени нарушения на процесуалните правила, на приложимия материален закон и поради несъответствие с целта на закона. В съдебно заседание е поддържана от адв.Ц.. Претендират се разноси, за които е представен списък.  
Ответникът – зам. изпълнителен директор на ДФЗ, не е представляван. В депозирана молба по делото заявява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по жалбата.

Административен съд София – град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката М. А. М. е регистриран с УРН 635326 земеделски производител, като през 2019г. е подала заявление за подпомагане с УИН 22/290519/95400, с което е кандидатствала за финансово подпомагане по множество схеми/мерки за подпомагане.

По заявлението е издадено уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6962/05.08.2021г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ, който в частта му, с която е наложена санкция за бъдещ период в размер на 17 747.81лв. по схемите, базирани на площ, администрирани съгласно чл. 19 от Делегиран регламент № 640/2014 на Комисията и по конкретно по схемата за обвързано подпомагане на плодове (сливи и десертно грозде) (СП – други), е бил оспорен по съдебен ред.

С решение № 5855 от 14.10.2022г. по адм. д. № 10951 от 2021г. в сила от 08.11.2022г., актът на зам. – изпълнителния директор на ДФЗ в посочената част е отменен, а преписката е върната на зам. - изпълнителния директор за произнасяне по заявлението за подпомагане.

След отмяната на уведомителното писмо е издадено ново такова, а именно уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за Кампания 2019 с изх.№ 02-220-6500/6962 от 19.01.2023 година.

В оспорената част на акта – частта относно наложената санкция, административният орган е изложил следните мотиви:

„По схемите, съгласно чл. 19 от Делегиран Регламент № 640/2014г. на Комисията, обект на настоящото писмо, за кампания 2019г. са наложени санкции за бъдещ период, както следва:

СП (други) – 17 747.18лв.“

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от оспорването, и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, тъй като според чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност и я представлява. Съгласно чл.20а, ал. 4 ЗПЗП, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Видно от представената по делото Заповед № 03-РД/3088 от 22.08.2022 г. (л.9 от адм. д. №3342/23) последният е делегирал част от своите правомощия на зам. изпълнителния директор на фонда, включително и да издава и подписва уведомителните писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за финансово подпомагане. По тези съображения съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Спазена е законоустановената писмена форма, но при издаване на акта органът е

допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, състоящо се в липса на посочване на фактическите и правни основания за издаването му. Формално за наложената санкция е посочен чл. 19 от Делегиран регламент № 640/2014 г., без конкретизация кой е приложимия според органа параграф на чл. 19, нито по какъв начин фактите, посочени в уведомителното писмо се субсумират под визираните в правната норма хипотези.

Съгласно чл. 19 от Регламента, „Административни санкции при свръхдеклариране“:

1. Ако във връзка с дадена група култури по член 17, параграф 1 площта, декларирана за целите на схеми за помощи или мерки за подпомагане на площ, надвишава установената по реда на член 18 площ, размерът на помощта се изчислява въз основа на установената площ, намалена с двойния размер на установената разлика, ако тази разлика превишава 3 % или два хектара, но не повече от 20 % от установената площ.

Ако разликата превишава 20 % от установената площ, за съответната група култури не се отпуска помощ или подпомагане на площ.

2. Ако разликата превишава 50 %, за съответната група култури не се отпуска помощ или подпомагане за площ. Освен това на бенефициера се налага допълнителна санкция, равна на размера на помощта или подпомагането, отговарящи на разликата между декларираната площ и площта, установена в съответствие с член 18.

3. Ако сумата, изчислена съгласно параграфи 1 и 2, не може да бъде изцяло прихваната в съответствие с правилата, определени от Комисията въз основа на член 57, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, през следващите три календарни години след календарната година на констатацията, неиздължената сума се анулира.

От табл. 13 в АА, е видно, че наддекларирана площ е установена само по СЕПП – 0.66 ха. Декларираната площ е в размер на 36.28 ха, поради което не може да се приеме, че наддекларираното превишава процентната разлика по §1 на чл. 19. В случая от съдържанието на атакуваното Уведомително писмо и наличната в него таблица може да се установи еднозначно единствено размерът на санкцията, но не може да се направи извод защо е извършена и какви конкретно са мотивите, обусловили размера ѝ.

От член 19, параграф 1, първа алинея и параграф 2 от Делегиран регламент № 640/2014 следва, че когато във връзка с дадена група култури по член 17, параграф 1 от този регламент площта, декларирана за целите на схеми за помощи или мерки за подпомагане на площ, надвишава установената по реда на член 18 от този регламент площ и установената разлика превишава 50 %, за съответната група култури не се отпуска помощ или подпомагане за площ. Освен това на бенефициера се налага допълнителна санкция, равна на размера на помощта или подпомагането, отговарящи на разликата между декларираната площ и площта, установена в съответствие с член 18.

Член 2, параграф 1, точка 23, буква а) от Делегиран регламент № 640/2014 определя „установената площ“ за схеми за помощи за площ като площта, която отговаря на всички критерии за допустимост или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта, независимо от броя на правата на плащане, с които разполага бенефициерът (Решение на Съда (шести състав) от 16 декември 2021 г. по Дело С-225/20).

От горното следва да се направи извод, че наддекларирана площ е нещо различно от недопустима площ. В случая се борави с различни понятия, в които е и вложен различен смисъл.

В уведомителното писмо е посочено, табл. 4, в разяснението за колона 6 - по заявлението за подпомагане са извършени допълнителни проверки, касаещи схема за обвързано подпомагане за плодове (сливи и десертно грозде) (СП - други) във връзка с доклад от министъра на земеделието, храните и горите в изпълнение на политиката за завишен контрол по схемите за обвързано подпомагане на площ от 2019 г. Извършени са проверки на място съгласно чл. 31 а от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, въз основа Заповед на министъра на земеделието, храните и горите с рег. № РД 09-726 от 25.07.2019 г., резултатите от които са предоставени на ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция (ДФЗ - РА) с Доклад с рег. № 10-325/07.04.2020 г. на МЗХГ и наш вх. № 07-0400/1896 от 08.04.2020 г., за предприемане на действия по компетентност. Констатациите от извършените проверки са, че установените като недопустими площи в размер на 16.48 ха за парцели 12283-28-2-1, 12283-28-3-1 и 12283-28-4-1 са млади и изсъхнали.

Посочените площи са недопустими, но същите не са наддекларирани, а размера на наддекларираните площи е едва 0.66 ха. Следва да се отбележи, че първото уведомително писмо не е било обжалвано в тази му част и по отношение на недопустимите или установени площи и техния размер акта е влязъл в сила, както е прието и при предходното разглеждане на делото.

С оглед на това неясно е по какъв начин органът е изчислил размера на санкцията, както и основанията да я наложи. Липсват точни и разбираеми мотиви по отношение на упражнената от органа компетентност да наложи административната санкция. Това налага отмяната на административния акт и връщане на преписката на органа за ново произнасяне.

Предвид изхода на делото и своевременно отправената претенция присъждане на разноски, на ответникът следва да бъде осъден да заплати на М. А. М. сума в размер на 2 000 лв. съобразно представения списък.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно от АПК съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за Кампания 2019 с изх. № 02-220-6500/6962 от 19.01.2023 г. на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която за кампания 2019 г. по схемите, базирани на площ, администрирани съгласно чл. 19 от Регламент № 640/2014 г. на Комисията, с което на М. А. М. от [населено място] [улица] вх.А ет.6 ап.13 е наложена санкция за бъдещ период в размер на 17 747.81 лв.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на М. А. М. сума в размер на 2 000.00 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14- дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба, пред Върховен административен съд.

Съдия:

